

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Ciocana (jud. I. Secrieru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Vascan, E. Palanciuc, V. Clima)

Î N C H E I E R E

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ciobanu Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea pe Acțiuni
Termoelectrica” în interesele Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197
împotriva lui Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica, Curmoiarțev
Marta și Iuraș Antonina cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017, prin care a fost
admisă cererea de apel declarată de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și casată
hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 9 iunie 2017,

c o n s t a t ă :

La 13 decembrie 2016, Societatea pe Acțiuni Termoelectrica” în interesele
Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată către Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica,
Curmoiarțev Marta și Iuraș Antonina privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în baza contractului de livrare a
energiei termice și apă caldă nr.5150 din 23 mai 2006, încheiat între Societatea pe
Acțiuni „Termoelectrica” și Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/197,
ultimul și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru consumul energiei termice
furnizate. Din cauza neonorării obligațiilor de plată, la data de 14 noiembrie 2016,
datoria Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/197 pentru consumul de
energie termică constituia suma de 5 770 037, 80 de lei.

Menționează reclamantul că a prestat în continuare servicii de gospodărire
comunală, inclusiv, energie termică, proprietarilor/chiriașilor/locatarilor
apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile ai blocului locativ gestionat, care la

rândul lor au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lor, conform facturilor primite.

Specifică reclamantul că Asociația Proprietarilor de Locuințe Privatizate 54/197 nu s-a adresat în instanța de judecată privind încasarea datoriei pentru energia termică inclusiv de la pârați, motiv pentru care s-a adresat cu acțiune oblică. Or, pentru a evita consecințe prejudiciabile, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” este în drept de a-și exercita dreptul de a se adresa în judecată cu acțiune în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale unor alte persoane prin acțiune oblică.

Relevă că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica, Curmoiarțev Marta și Iuraș Antonina sunt proprietarii apartamentului nr. xxxxx din str. xxxxx, mun. Chișinău. Conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, pârații domiciliază în apartamentul respectiv, iar pe perioada noiembrie 2001 – septembrie 2016, au acumulat o datorie la plata energiei termice în mărime de 59 380, 01 lei.

Explică reclamantul că obligațiunea de achitare a costului serviciilor prestate de energie termică urmează a fi pusă în sarcina beneficiarului, în speță, proprietarilor apartamentului, care au negat în totalitate obligațiile de plată, necătând la faptul că au fost înștiințați prin intermediul facturilor de plată și reclamației despre riscul de a fi acționați în judecată, în cazul neachitării plăților restante, dar, până la momentul înaintării acțiunii, pârații nu au întreprins nici o acțiune privind stingerea datoriei pentru energia termică.

În urma concretizării cerințelor solicită reclamantul încasarea în mod solidar din contul pâraților a datoriei pentru energia termică (perioada august 2006 – septembrie 2016) în sumă de 50 983, 26 de lei și taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 9 iunie 2017, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat în mod solidar de la Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica, Curmoiarțev Marta și Iuraș Antonina în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 datoria pentru serviciile comunale- energie termică (încălzire și apă caldă) pentru perioada septembrie 2013 – septembrie 2016 în sumă de 9 617, 20 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica, Curmoiarțev Marta și Iuraș Antonina în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cheltuielile de judecată în sumă de 336, 03 lei, proporțional pretenției admise, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

În rest, în partea încasării datoriei pentru perioada noiembrie 2001- august 2013, cererea a fost respinsă ca prescrisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de Societatea pe Acțiuni Termoelectrica”, s-a casat hotărârea

Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 9 iunie 2017 și s-a emis o nouă hotărâre prin care cererea de chemare în judecată a fost admisă integral.

S-a încasat în mod solidar de la Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica, Curmoiarțev Marta și Iuraș Antonina în beneficiul Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 54/197 datoria pentru energia termică consumată în perioada august 2006- septembrie 2016 în mărime de 50 983, 26 de lei.

S-a încasat în mod solidar de la Ciobanu Gheorghe, Ciobanu Mihail, Curmoiarțev Viorica, Curmoiarțev Marta și Iuraș Antonina în beneficiul Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” taxa de stat achitată la depunerea acțiunii în mărime de 1 781, 40 de lei și taxa de stat achitată la depunerea apelului în mărime de 930, 73 de lei.

La 27 martie 2018, Ciobanu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, o consideră ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Menționează că instanța de apel a aplicat legea care nu trebuia aplicată și a interpretat în mod eronat prevederile art. 277, 278 din Codul civil.

Prin referința depusă la data de 25 mai 2018, Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” a solicitat ca recursul declarat de către Ciobanu Gheorghe să fie considerat inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 22 decembrie 2017 (f.d.117), cât și faptul că la materialele cauzei lipsesc careva probe ce ar demonstra momentul comunicării acesteia, recursul declarat la data de 27 martie 2018, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Ciobanu Gheorghe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Subsidiar se menționează că, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a, Capitolul XXXVIII Codul de Procedură Civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor

ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ciobanu Gheorghe nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Ciobanu Gheorghe se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu